Tawanan Pangarep-arep

Puisi

Amarga Pangeran Yehuwah mirengake wong mlarat, lan ora nyepelekake wong-wong sing dikunjara. Jabur 69:33

Mugi-mugi pasambatipun tiyang ingkang dipun kunjara rawuh wonten ing ngarsa Paduka; miturut kakuwatan Paduka ingkang ageng, Paduka mugi ngreksa tiyang ingkang sampun katetepaken badhe pejah. Jabur 79:11

Iki bakal ditulis kanggo generasi sing bakal teka: lan wong-wong sing bakal diciptakake bakal memuji Pangeran Yehuwah. Amarga Panjenengane wis mirsani saka ing dhuwur papan suci; saka swarga Pangeran Yehuwah mirsani bumi; Kanggo ngrungokake sambate wong tahanan; Kanggo ngluwari wong-wong sing wis ditemtokaké pati; Jabur 102:18-20

Paduka mugi ngluwari nyawa kawula saking kunjara, supados kawula saged memuji asma Paduka; tiyang mursid badhe ngepung kawula, amargi Paduka badhe maringi kawula kanthi sih-rahmat. Jabur 142:7

Rahayu wong kang nduweni Allahe Yakub minangka pitulungane, kang pangarep-arepe maring Pangeran Yehuwah, Gusti Allahe, kang nitahake langit lan bumi, segara lan saisine kabeh, kang njaga kasetyane selawase, kang nindakake pangadilan kanggo wong kang ditindhes, kang menehi pangan marang wong kang keluwen. Pangeran Yehuwah ngluwari para tahanan: Jabur 146:5-7

Para Nabi

Mangkene pangandikane Gusti Allah, Pangeran Yehuwah, sing nitahake lan njereng langit; sing nyebar bumi lan apa sing metu saka iku; sing menehi ambegan marang para bangsa ing kono lan roh marang wong-wong sing mlaku ing kono: Aku, Pangeran Yehuwah, wis nimbali kowe supaya nglakoni kabeneran, lan bakal nyekel tanganmu, lan bakal njaga kowe, lan menehi kowe dadi prajanjian kanggo umat manungsa, dadi pepadhang kanggo para bangsa; kanggo mbukak mripat sing wuta, kanggo ngetokake wong tahanan saka ing pakunjaran lan wong-wong sing lungguh ing pepeteng saka ing omah penjara. Yesaya 42:5-7

Rohé Pangéran Allah ana ing Aku; amarga Pangéran wis njebadi Aku supaya martakaké kabar becik marang wong-wong sing andhap asor; Panjenenganè wis ngutus Aku kanggo mbalèkaké wong-wong sing remuk atine, kanggo ngundhangaké kamardikan marang para tawanan, lan mbukakaké pakunjaran marang wong-wong sing dikunjara; Yesaya 61:1

Dene kowé uga, kanthi getihing prajanjianmu, Aku wis ngusir para tahananmu saka luwangan sing ora ana banyu. Balia menyang bètèng, hé para tahanan sing kebak pangarep-arep: malah dina iki Aku ngumumake manawa Aku bakal mbales kaping pindho marang kowé; Zakharia 9:11-12

Injil

Banjur Sang Raja bakal ngandika marang wong-wong sing ana ing sisih tengené, "Ayo, kowé sing diberkahi déning Ramaku, padha nduwèni Kraton sing wis disiyapake kanggo kowé wiwit jagad iki didegaké. Amarga Aku keluwen, kowé mènèhi Aku pangan; Aku ngelak, kowé mènèhi Aku ngombé; Aku wong manca, kowé nampani Aku; Aku wuda, kowé nganggokké Aku; Aku lara, kowé ngrumati Aku; Aku ana ing penjara, kowé teka marang Aku." Banjur wong-wong mursid bakal mangsuli, "Gusti, kapan aku weruh kowé keluwen lan mènèhi kowé pangan? utawa ngelak lan mènèhi kowé ngombé? Kapan aku weruh kowé wong manca lan nampani kowé? utawa wuda lan nganggokké kowé? Utawa kapan aku weruh kowé lara, utawa ana ing penjara lan teka marang kowé?" Sang Raja bakal mangsuli lan ngandika marang wong-wong mau, "Saktemene Aku pitutur marang kowé, samubarang sing wis koklakoni marang salah siji saka sadulur-sadulurku sing paling cilik iki, kowé wis nindakké marang Aku." Matius 25:34-40

Banjur Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, " Bangsa bakal nglawan bangsa, lan kraton nglawan kraton. Lan ing macem-macem panggonan bakal ana lindhu gedhe, lan uga bakal ana paceklik lan pageblug; lan bakal ana pratandha-pratandha sing nggegirisi lan pratandha-pratandha gedhe saka swarga. Nanging sadurunge kabeh iki, wong-wong bakal nyekel lan nganiaya kowe, masrahake kowe menyang papan-papan pangibadah lan menyang penjara, lan bakal digawa menyang ngarsane para raja lan para panguwasa amarga saka jenengku. Lan iku bakal dadi paseksen kanggo kowe." Lukas 21:10-13

Kisah Para Rasul

Imam Agung banjur ngadeg lan kabeh wong sing ndherekake, yaiku sekte Saduki, lan padha nesu banget, lan nyekel para rasul lan nglebokake dheweke ing penjara umum. Nanging ing wayah wengi malaekate Gusti mbukak lawang penjara, lan nggawa dheweke metu, lan ngandika, "Menyanga, ngadega lan ngundhangake kabeh pangandikaning urip iki marang wong akeh ana ing Padaleman Suci." Kisah Para Rasul 5:17-20

Mulané Pétrus ditahan ing pakunjaran, nanging pasamuwan tansah ndedonga marang Gusti Allah kanggo dhèwèké. Nalika Hérodès arep nggawa dhèwèké metu, ing wayah wengi kuwi Pétrus turu ing antarané rong prajurit, diiket nganggo rong ranté. Para penjaga ing ngarep lawang njaga pakunjaran. Malaékaté Gusti rawuh lan ana cahya sumunar ing pakunjaran. Pétrus nabok lambungé lan nggugah Pétrus, kandha, "Enggal tangia!" Rante mau copot saka tangané. Pétrus banjur menehi isyarat supaya meneng, banjur nyritakaké kepriyé Gusti wis nggawa dhèwèké metu saka pakunjaran. Pétrus kandha, "Lungaa, critakna iki marang Yakobus lan para sadulur." Pétrus banjur lunga menyang panggonan liya. Kisah Para Rasul 12:5-7,17

Lan sawise dipukul kaping pirang-pirang, banjur dilebokake ing pakunjaran, diprentahake marang kepala pakunjaran supaya njaga kanthi aman. Sing nampa prentah kaya ngono, banjur dilebokake ing pakunjaran njero, lan sikile diiket ing rante. Lan ing tengah wengi Paulus lan Silas ndedonga lan ngidungake pujian marang Gusti Allah: lan para tahanan ngrungokake. Dumadakan ana lindhu gedhe, nganti pondasi pakunjaran goyang: lan sanalika kabeh lawang mbukak, lan saben wong padha ucul. Lan kepala pakunjaran tangi saka turu, lan ndeleng lawang pakunjaran mbukak, dheweke ngunus pedhange, lan pengin mateni awake dhewe, amarga ngira yen para tahanan wis mlayu. Nanging Paulus mbengok kanthi swara banter, ujar, "Aja gawe piala marang awakmu dhewe, amarga kita kabeh ana ing kene." Banjur dheweke njaluk obor, banjur mlumpat mlebu, lan gemeter, banjur sujud ing ngarepe Paulus lan Silas, lan nggawa dheweke metu, lan ujar, "Para Bapak, apa sing kudu

daklakoni supaya slamet?" Lan padha ujar, "Percaya marang Gusti Yesus Kristus, lan kowe bakal slamet, lan kowe lan kulawargamu." Wong-wong mau banjur padha ngaturake pangandikaning Gusti marang dheweke lan marang kabeh wong sing ana ing omahe. Ing wayah wengi iku uga, wong-wong mau padha dikumbah lan tatu-tatune diresiki, banjur dheweke lan kabeh kulawargane banjur dibaptis. Sawise nggawa wong-wong mau mlebu ing omahe, wong-wong mau banjur disuguhake dhaharan marang wong-wong mau, sarta bungah banget, amarga padha pracaya marang Gusti Allah karo kabeh kulawargane. Kisah Para Rasul 16:23-34

Layang-layang

Apa wong-wong mau abdine Kristus? (Aku ngomong kaya wong bodho) aku luwih saka iku; aku luwih kerep nandhang sangsara, luwih kerep dipukul, luwih kerep dikunjara, lan kerep mati. 2 Korinta 11:23

Mulané aku, wong ukuman merga saka Gusti, nyuwun marang kowé kabèh supaya kowé padha urip kanthi pantes miturut panggilan sing wis ditimbali marang kowé, kanthi andhap asor lan alus ati, kanthi sabar, sarta padha sabar-sabar sajrone katresnan, sarta padha ngupaya njaga kasatuan Roh ing sajroning ikatan tentrem-rahayu. Efesus 4:1-3

Mulané aja isin ngladèni Gusti kita lan aja isin ngladèni aku, wong ukumané, nanging melua nandhang sangsara marga saka Injil miturut kakuwatané Gusti Allah, sing wis nylametaké kita lan nimbali kita kanthi panggilan suci, ora miturut panggawé kita, nanging miturut karsané lan sih-rahmaté dhéwé, sing wis diparingaké marang kita ana ing Kristus Yésus sadurungé jagad iki ana, nanging sing saiki wis kawujud déning rawuhé Juru Slamet kita Yésus Kristus, sing wis nyirnakaké pati lan wis madhangi urip lan kalanggengan liwat Injil. Kanggo Injil iki aku wis ditetepaké dadi juru pawarta, rasul, lan guru kanggo bangsa-bangsa liya. 2 Timotius 1:8-11

Saka Paulus, wong ukuman marga saka Kristus Yesus, lan saka Timoteus sadulur kita, marang Filemon, kancaku kang kinasih lan kanca kerjaku, Nanging marga saka katresnan, aku luwih seneng nyuwun marang kowe, aku iki Paulus, kang wis sepuh, lan saiki uga dadi wong ukuman marga saka Kristus Yesus. Filemon 1:1,9

Aja wedi marang samubarang sing bakal kok derita. Deloken, Iblis bakal nglebokake sawetara saka panunggalanmu menyang pakunjaran, supaya kowe dicoba lan kowe bakal nandhang sangsara sepuluh dina suwene. Kowé kudu setya nganti tekan pati, lan Aku bakal menehi kowé makutha urip. Wahyu 2:10